

عنوان مقاله:

بررسی امکان مطالبه خسارت زیست محیطی جنگ ایران و عراق از دیوان بین المللی دادگستری

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین المللی، دوره 3، شماره 9 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سید عباس پور هاشمی - استادیار و عضو هیات علمی گروه مدیریت محیط زیست، حقوق محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

علی فقیه حبیبی - دکتری مدیریت محیط زیست، حقوق محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

کشورها می توانند اختلافات خود را با کشور دیگر را به دیوان بین المللی دادگستری ارجاع دهند. نه اساسنامه و نه آئین دادرسی دیوان هیچکدام دربرگیرنده مقرراتی نیستند که کشورهای غیرعضو اساسنامه را از ارجاع اختلافات به صلاحیت دیوان منع کند. پذیرش صلاحیت دیوان توسط کشورهای عضو اساسنامه، خود مشمول ماده ۳۶ اساسنامه و وقایع و شرایط پیش بینی شده در آن است. آنچه از رفتار دیوان در پرونده های توسل به زور نتیجه گیری می شود این است که علیرغم اینکه بسیاری از حقوقدانان با سیاسی پنداشتن این موضوع بطور مطلق امکان بررسی حقوقی اختلافات مربوط به استفاده از زور را نمی پذیرد، دیوان همواره با احراز صلاحیت خود در قالب اعلامیه ها بعنوان یک رکن قضایی جنبه های حقوقی اختلافات مربوط به استفاده از زور را نمی پذیرد، دیوان همواره با احراز صلاحیت خود در قالب اعلامیه ها در موارد نقض قواعد آمره بین المللی صلاحیت دیوان اجباری است و دیوان در موارد نقض حاکمیت یک عضو سازمان ملل متحد توسط دولت دیگر، دولت متجاوز را «مسئول» قلمداد می نماید و دولت اخیرالذکر بایستی جبران خسارات نماید. متأسفانه درجنگ هشت ساله عراق علیه ایران خسارات زیست محیطی زیادی به کشور و اتباع ایران وارد شده که این خسارات تاکنون بلاجبران باقی مانده است.

کلمات کلیدی:

سازمان ملل متحد، دیوان بین المللی دادگستری، خسارات زیست محیطی، قواعد آمره بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1397618>

